

Snád' už vidíte všade okolo seba, že nástup totalitného fašizmu je už tu! Majiteľa krčmy v Prešove, ktorý nalieval bez obmedzení, odsúdili NA ŠTEDRÝ DEŇ ZA PRIESTUPOK PODMIENEČNE NA 3 ROKY VÄZENIA!!!

- CZ24 News | 27. prosince 2020

SLOVENSKO: Manželka majiteľa krčmy nechala vymeniť jeho advokátku. JUDr. Adriana Krajníková v reakcii apelovala na ľudí, aby sa nebáli stáť za svojimi základnými právami a slobodami. Upozornila, že iný súd v totožnej otázke rozhodol úplne inak.

Majiteľa prešovskej reštaurácie, ktorý ignoroval protipandemické opatrenia, sudca v super rýchлом konaní potrestal. Za porušovanie povinnosti počas krízovej situácie dostal dvojročnú podmienku. Zdá sa, že po čase strávenom v policajnej cele, názor na občiansku neposlušnosť zmenil.

Po dvojdňovom pobyte v cele policajného zaistenia, na Štedrý deň, majiteľa pohostinstva eskorta predviedla pred sudcu prešovského okresného súdu.

Krčmu mali otvorenú aj počas lockdownu. Ľudí dnu lákali nápisom Otvorené bez obmedzení, bez prekrytia dýchacích ciest a bez covid testu. Protipandemické opatrenia ignorovali.

Policajti s hygienikmi sa tam striedali na kontrolách, no majiteľ podniku stále trval na svojom.

"Ja som im povedal, ja som žiaden zákon neporušil, mňa nezaujíma čo vyhlási pandemická komisia, mňa zaujíma, čo vyhlási vláda a parlament," hovoril vtedy.

Úrad verejného zdravotníctva mu za to v správnom konaní môže uložiť pokutu až do výšky 20 tisíc eur.

Majiteľovi krčmy radila advokátka známa z kauzy v košickej pôrodnici. Pacientke tam kázala dať si dole rúško. Podľa našich informácií s ňou už nespolupracuje a na súde žiadneho obhajcu nemal. Verdikt sudcu sa dozvedel po polhodinovom výsluchu.

Obvinený bol uznaný z prečinu porušovania povinnosti za krízovej situácie za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu troch rokov ,” informovala hovorkyňa Krajského súdu v Prešove.

Voči trestnému rozkazu odpor nepodal, okamžite bol preto právoplatný. Otázne je, či bude mať teraz odvahu krčmu po sviatkoch opäť otvoriť. Za porušenie podmienky by si totiž musel svoj trest odsedieť.

„Upresním veci na pravú mieru, aby nevznikli domnienky, dohady a hoaxy, na ktorých si naši zákerní spoluobčania tejto, ak to ešte môžem nazvať “REPUBLIKY”, tak zakladajú. Nikto nebol zatknutý... Mám podmienku 3 roky, to je najvyššia možná sadzba, ktorú mohli dať, darček k 24.12. 2020 od polície SR. Ideme ďalej posunieme to do Haagu alebo Štrasburgu na súd, ktorý sa zaoberá ľudskými právami a slobodami občanov. Boli porušené všetky naše práva, bol som obmedzený na slobode 47 hodín presne a bol mi obmedzený akýkoľvek kontakt s rodinou, blízkymi a advokátkou, ktorú sme narýchlo museli vymeniť, keďže išlo o to, či sa dostanem na Štedrý deň domov. Takáto je pravda. Za tento delikt, za toto protiprávne zadržanie a porušenie všetkých mojich práv, obmedzenie slobody a za to, že nám s manželkou vzali jediný zdroj príjmu, za toto, že táto hlúpa vláda chce zničiť našu ekonomiku., za to budú pykať. Ideme do Štrasburgu. Aj s odškodným. Tento článok bol posunutý do Českej republiky a ak to viete preložiť, aby to malo zmysel, posuňte to ďalej, zdieľajte všade, kde sa dá. STRACH nemám. Nie je prečo mať. Nič nezákonné nerobíme. Len chceme voľne žiť, dýchať a pracovať,” informoval majiteľ na sociálnej sieti.

„To, či vyhráme, alebo prehráme, to už je vec osudu. Skúsili sme, vieme kde žijeme, ako fungujú zákony a aké máme a či máme práva. Mám krásnu manželku a dve nádherné deti a veľmi ich milujem a máme podnik, ktorý vždy bol manželkin, je to jej podnik nie môj. Ona vybavuje všetko okolo neho a som jej vďačný, že vďaka nej, sme si mohli splniť náš sen. Chcú jej ho vziať, áno, neberiem, ale nezatvoríme. Podnik bude fungovať aj naďalej. Všetko toto raz pominie a pravda vypláva na povrch. Ja som aj za cenu odsúdenia robil všetko preto, aby nám ho nezatvorili. BIJEM SA ZA RODINU,” uviedla ďalej prešovská krčma na Facebooku.

JUDr. Krajníková: Veci idú mimo vôle môjho klienta a zjavne aj proti mne

Známa košická advokátka JUDr. Adriana Krajníková zverejnila na svojej stránke článok venujúci sa tohto bezprecedentného porušovania práva. Článok je venovaný jej klientovi, aby si prečítal skutočný stav vecí, ako sa udial počas jeho pobytu „dnu“, kedy mu podľa jej názru boli „na tácke“ podávané zjavne fabulované informácie . Krajníková ďalej uviedla, že mu poskytne možnosť oboznámiť sa so všetkými dôkazmi a nahrávkami, po ktorých zistí pravý obraz vecí, o ktorom nemal ani poňatia...

Skutkový stav pred...:

Majiteľ prevádzky Moto PUB Prešov pán Jaroslav sa postavil voči rozhodnutiam Úradu verejného zdravotníctva SR o uzavretí prevádzok. Konal tak z existenčného dôvodu a potreby finančného zabezpečenia svojej rodiny. Jeho prevádzka bola, a je jediným príjmom jeho rodiny s maloletými deťmi.

Na základe jeho žiadosti som mu poskytla právnu službu a právnu pomoc, kde som mu vysvetlila **nezákonnosť vyhlášok Úradu verejného zdravotníctva SR** a v rámci nich **nezákonnosť aj nariadení o uzavretí prevádzok**, ako aj **nezákonnosť nariadení o pokrývaní dýchacích ciest**, to všetko vo vzťahu k nezákonným uzneseniam vlády SR v súvislosti s ochorením Covid-19 a núdzovým stavom. Uistila som ho, že jeho konanie ohľadom rozhodnutia o otvorení jeho prevádzky je právne legitímne.

Následne som mu zabezpečila právnu pomoc tak, aby v prípade akejkoľvek kontroly a konania príslušného orgánu v predmetnej veci mal zaistenú právnu ochranu advokátom v mojom zastúpení, v ktorom príslušnom administratívnom konaní ho budem od prvého okamihu jeho „stretu“ so štátnou mocou zastupovať. Teda administratívne konám ja, nie klient, a štátny orgán je to povinný rešpektovať. Takto stojí zákon a Ústava SR.

Iba na margo dodávam, tu by nikoho ani vo sne nenapadlo „know-how“ aktívnych prokurátorov a vyšetrovateľov, **stíhať priestupok „cez“ trestný čin !!! Lebo tento „vynález“ sa tu stal.**

Za účelom zastupovania klienta v administratívnom konaní som vyhotovila osobitnú listinu s obsahom poukazu na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, ktorú umiestnil na vstup do prevádzky tak, aby bola viditeľná všetkým príslušným orgánom už pred vstupom do zariadenia. Príslušné orgány boli tak uzrozumené s tým, že môj klient si pre účely konania v kontrolovanej veci žiada moju právnu pomoc a moju prítomnosť, bez ktorej je ich (orgánov) prítomnosť na prevádzke – čo už znamená ich konanie vo veci, právne irelevantná a teda samotný vstup do prevádzky je bez mojej prítomnosti právne „zbytočný“. Navyše, uvedené oznámi orgánu aj samotný klient (pokiaľ si oznam „nevšimnú“). Konajúce orgány sú tak povinné ma za účelom zastupovania klienta, a s poukazom na citovaný čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, okamžite kontaktovať a upovedomiť o začatom konaní voči nemu, pričom konať môžu až za mojej účasti v konaní a mojej prítomnosti, ak ide o úkony na mieste samom.

Čl. 47 ods. 2 Ústavy teda hovorí teda o tom, že **každý subjekt má právo na právnu pomoc od z a č i a t k u konania.**

Dňa 19.12.2020, v sobotu, som po medializácii udalosti bola vo večerných hodinách, za účasti iných prevádzkovateľov zo Slovenska, klientov, známych a iných osôb, prítomná v otvorenej prevádzke klienta pána Jaroslava. Žiadna kontrola zo strany príslušných orgánov na úseku verejného zdravotníctva, ani zo strany policajnej hliadky sa neudiala. (Zvlášťne, a všetci sme tam boli...)

Dňa 21.12.2020, v pondelok, bolo mi klientom oznámené uzavretie prevádzky policajnou hliadkou, v ktorom čase mal v zariadení pracovníčku, ktorá pod strachom z polície tejto „výzve“ uposlúchla, prevádzku zatvorila a odišla z nej.

Uvedené som vzhľadom už k predchádzajúcim šikanóznym „kontrolám“ zo strany polície, úmerne stupňujúcich sa približujúcim Vianociam (*nielen u Jaroslava, ale vo všetkých otvorených prevádzkach mojich klientov, a na doplnenie dodávam, že aj doručovanie pokút za rúška sa pred Vianocami „zhustilo“*), zhodnotila ako hrubo nezákonné konanie s tým, aby v prípade jeho záujmu v prevádzkovaní zariadenia pokračoval, ktoré prekročenie právomoci policajného orgánu vybavíme

v osobitnom konaní. Uistila som ho, že nekoná v rozpore so zákonom, ale naopak, **v rozpore so zákonom konal príslušný policajný orgán**. Osobitne som ho poučila, že policajný orgán nemá žiadnu, opakujem žiadnu právomoc uzavrieť prevádzku, a ani do nej vstupovať za účelom „kontroly“ vyhlášok ÚVZ.

§§§

Skutkový stav po...:

Ďalší skutkový stav je zaznamenaný na zvukovej nahrávke, kde dávam do pozornosti, že tieto vykonávam legitímnym spôsobom z dôvodu mojich úradných záznamov, a slúžia pre moje advokátske účely, obdobne, ako slúži ústna a písomne zaznamenaná výpoveď a iné sústredené dôkazy klienta, čo činím pre rovnaké účely. V prípade používania nahrávky na verejné účely, toto je vždy so súhlasom klienta, a v prípade jeho požiadavky o ochranu jeho mena a príslušných údajov tieto sú odstránené. Čo sa týka zverejnenia nahrávok vo vzťahu k verejnému činiteľovi počas výkonu služby, na uvedené sa nevzťahuje ochrana GDPR.

Dňa 22.12.2020 ma kontaktovala manželka pána J. a oznámila mi, že jej manžel je zadržaný a vypočúvaný na polícii v Prešove s tým, že domov nebude pustený do Vianoc, a bude tam držaný 48 hodín. Okamžite som sa s klientom telefonicky skontaktovala, a z dôvodu, že sa na miesto neviem dostaviť okamžite, dohodla som s ním konkrétny postup.

Vzhľadom ku okolnostiam prípadu, kedy v predchádzajúci deň došlo k nezákonnému policajnému uzavretiu jeho prevádzky, v spojení s poukazom tiež na hrubo nezákonné konanie voči majiteľovi prevádzky v Martine dňa 18.12.2020 (ktoré video o brutálnom odvedení ho v putách na policajnú stanicu pre rovnaký dôvod otvorenej prevádzky koluje internetovými sieťami), ako aj iné nezákonné postupy voči ostatným prevádzkovateľom otvorených zariadení, všetky majúce jeden rukopis šikany, teroru a psychologického nátlaku zo strany polície, resp, aj regionálnych úradov verejného zdravotníctva, vykonávajúcich „predvianočné kontroly“ nulitných vyhlášok za asistencie polície z „preventívnych“ dôvodov (ako mi tú „asistenciu“ zdôvodňujú), a tiež z obsahu telefonátu manželky klienta mi bolo od počiatku zrejmé, že je enormný záujem polície na zadržaní klienta na „ich“ maximálnu dobu 48 hodín.

Vychádzajúc z 20 ročnej advokátskej praxe som vedela, že pokiaľ bude mať polícia záujem osobu „podržať“, tak ho „podrží“ bez toho, či advokát bude alebo nebude na mieste, a pred mojim, hoc aj okamžitým príchodom bude už umiestnený do cely predbežného zadržania. Dovtedy by ma zdržali hoc aj na chodbe...

Preto som považovala za nevyhnutné odporučiť klientovi istý postup s tým, že zvyšok ostával na rozhodnutí konajúceho vyšetrovateľa a dozorujúcej prokuratúry, či „dokonajú“ svoj vlastný trestný čin. V prípadnom konaní po vznesení obvinenia, a konaní o väzbe by som zahájila riadnu obhajobu. Až tam začína moja „parketa“.

Takže v telefonickom rozhovore som vyšetrovateľa STANISLAVA URBANCA požiadala o dôvod zadržania klienta, k čomu poukázal na vopred daný súhlas prokurátora. Požiadala som ho o označenie procesného postavenia klienta, kde mi oznámil, že ide o konanie začaté vo veci podľa § 290a Trestného zákona – porušovanie povinností za krízovej situácie (bez označenia mi konkrétnej povinnosti, ktorá bola porušená), kde klient nie je obvinený, ale zadržaný.

Požiadala som ho o umožnenie telefonovania s klientom bez ich prítomnosti, čo vyšetrovateľ odmietol, **OPAKOVANE SOM HO O TO POŽIADALA S DÔRAZOM, ŽE KLIENT JE ZADRŽANÝ TEDA OBMEDEZNÝ NA OSOBNEJ SLOBODE, ČO OPAKOVANE ODMIETOL.**

V tomto rozhovore iba medzi nami dvoma som klienta chcela upozorniť na všetky poučenia, ktoré sa mu musia dostať, ako aj na súhlasy ktoré musí urobiť, a bez ktorých orgány nemôžu proti nemu konať napr. v prípadnom „zrýchlennom konaní“, o ktorom som predpokladala, že sa stane – a stalo sa (ide o konanie napr. pri „nafúkaní“ počas jazdy, kedy netreba ďalšie dokazovanie, ktoré však bolo potrebné v predmetnej veci). Keďže telefonovanie bez dozoru nebolo možné, a aby sme predišli všetkým „nedorozumeniam“ o zbytočné dôvody pre 48 hodinový pobyt klienta v cele predbežného zadržania, klientovi som dala pokyn na zrušenie hlasitého hovoru, následne na vyžiadanie si papiera a zaznamenanie si toho, čo mu nadiktujem a čo následne prednesie, po čom som mu chcela oznámiť ďalší postup do môjho príchodu, resp. do ďalšej telefonickkej komunikácie, pokiaľ sa nebudem vedieť osobne dostaviť.

Túto telefonickú komunikáciu som za súčasnej krízovej situácie považovala za právne relevantnú pre účely právnej pomoci, a to vzhľadom tiež k tomu, že takýto postup je zvolený pri ústavnom práve na vzdelávanie detí a mládeže, ako aj napr. pre účely komunikácie premiéra s kolegami a vedením Európskej únie a pod., teda je právne relevantné využiť ho aj pri ústavnom práve na právnu pomoc. Navyše, pre účely akútnej právnej pomoci osoby obmedzenej na osobnej slobode.

Počas zaznamenávania diktovanej právnej rady mi však klient oznámil, že vyšetrovateľ na neho „tlačí“ s tým, že na hovor má iba 20 minút, po čom mu hovor ukončí. Klienta som požiadala o hlasitý hovor, kde som vyšetrovateľa požiadala o kvalifikáciu konkrétnej porušenej povinnosti, nakoľko nie je súčasťou uznesenie o začatí vo veci, čím sa je môjmu klientovi nemožné relevantne právne vyjadriť, a tiež o vysvetlenie skutočnosti o 20 minútach hovoru zadržanej osoby s jej advokátom.

Vyšetrovateľ mi odmietol označiť kvalifikáciu konkrétnej porušenej povinnosti za krízovej situácie (keďže ju sám nepoznal, čo vyplývalo zo znenia uznesenia o začatí konania vo veci bez označenia tejto kvalifikácie) a všeobecne sa odvolával iba na vyhlášky ÚVZ ohľadne uzavretia prevádzok s tým, že tých vyhlášok je veľa, tieto sa menili a podobné jalové „nezmysly“, pričom kvalifikáciu porušenej povinnosti mi neoznačil. Následne mi oznámil, že ďalej so mnou komunikovať nebude, a kvalifikácia porušenej povinnosti bude až súčasťou výsluchu (zvlášť, súčasťou výsluchu bez jej označenia v uznesení), pričom ako advokátovi mi ju opakovane odmietal povedať. Takto som nemohla ani klienta právne relevantne poučiť o ďalšom postupe. Najmä ho však o porušenej povinnosti nepoučil vyšetrovateľ. Na moju ďalšiu otázku o 20 minút hovoru zadržanej osoby s advokátom, a označenia zákonného ustanovenia z ktorého pri tom vychádza zotrval na tom, že hovor bude v trvaní 20 minút.

S mojim predpokladom pokračovania nezákonného postupu vyšetrovateľa som klienta znova vyzvala, aby vypol hlasitý hovor, vzal si telefón a napísal, čo mu nadiktujem, a aby to predniesol. Klient mi oznámil, že už nemôže so mnou komunikovať, nakoľko mu vyšetrovateľ ide vypnúť telefón... ..a po tomto už v telefóne ostalo ticho. Na moje ďalšie a opakované volania bol telefón klienta už sústavne odpojený z prevádzky.

Vyšetrovateľovi tu zjavne ušlo „pozornosti“, že ide o zadržanú osobu, ktorá má právo na advokáta, a súčasne ušlo z jeho pozornosti, že úradné postupy sa v danom čase vykonávajú aj prenosom cez telekomunikačné a technické zariadenia. Opakujem, o to viac, ak ide o otázku obmedzenia základných práv a slobôd. Konajúci orgán je povinný zabezpečiť právnu ochranu akýmkoľvek možným postupom, v danom období aj technickým zariadením. Zákon to ani advokátovi, ani osobe obmedzenej na slobode nezakazuje. Nie je podstatné, páni vyšetrovatelia, že Trestný poriadok to nepozná, ako úzko vnímate „rozsah“ základných práv a slobôd „vinníka“, a tým jeho procesných možností.

Po tomto sa mi podarilo skontaktovať s vyšetrovateľom až okolo 20.00 hod.

Požiadala som ho o stretnutie s klientom (čím som sledovala podpísanie plnej moci a založenia jej do spisu). Vyšetrovateľ mi oznámil, že skončil prácu, odchádza domov, a na môj dotaz o zabezpečenie veci iným príslušníkom mi oznámil, že kolega je na výjazde, po čom mi znova zložil telefón. Skutočne fajn „móresy“ polície SR.

E-mailom, zaslaným dňa 23.12.2020 o 7.48 hod. na adresu vyšetrovateľa stanislav.urbanec@minv.sk som vyšetrovateľovi zaslala nasledovné:

*Dobrý deň,
p. Urbanec,*

Vo veci môjho klienta p. Jaroslava Maleša, ktorého ste včera zadržali, žiadam o informáciu o stave veci. Žiadam na tento e-mail, alebo do mojej elektronickej schránky obratom doručiť všetky príslušné listiny týkajúce sa menovaného v predmetnej veci.

□ Súčasne žiadam byť vyrozumená o každom úkone s menovaným, a to tak, aby som sa na úkon objektívne vedela dostaviť z miesta môjho sídla v Košiciach.

S pozdravom, JUDr. Adriana Krajníková, advokátka

xxx

Následne som ho cca o 9.00 hod. aj telefonicky kontaktovala, kde mi bolo oznámené, že vo veci pokračuje vyšetrovateľ p. Čorba.

Po spojení mi tento oznámil, že pre Ďalšiu komunikáciu potrebuje odo mňa plnú moc (ktorú mi však nebolo umožnené urobiť deň pred tým), a súčasne mi oznámil, že vo veci je daný iný obhájca (čím mi tiež bolo „povedané“, že voči klientovi je už vznesené obvinenie).

Vyšetrovateľa som požiadala o to, aby som mohla mať, hoc aj za jeho prítomnosti kontakt s klientom, za ktorým účelom sa dostavím **(keďže vo veci konala za neho iba manželka, mala som už vážnu pochybnosť, či ide vôbec o vôľu môjho klienta na zmenu advokáta)**. Vyšetrovateľ mi oznámil, že klienta poučí a ak si ma vo veci zvolí, tak ma bude kontaktovať (znova ďalšie odmietnutie advokátovi na stretnutie s klientom, aby mu ten sám vyjadril svoju vôľu). Tu som už skutočne mala značný dojem, že môj klient nekoná slobodne, resp. či vôbec koná on, alebo ide o rozhodnutia jeho manželky a vyšetrovateľov (ktorí zjavne, aj v zmysle predchádzajúceho vyjadrenia mi manželky, nechcú so mnou konať). Na záver telefonátu mi vyšetrovateľ oznámil, že mi príslušné rozhodnutie klienta telefonicky oznámi. Nezavola mi však vôbec.

Kedže vyšetrovateľ ma nekontaktoval, oznámila som manželke klienta, že sa za ním zastavím za účelom doručenia plnej moci a jej podpísania. Tu mi nepríjemným tónom oznámila, že ona si to nepraje a že nikde nemám chodiť, pretože on právnika už má, a dnes bude prepustený (23.12.2020).

Napriek tomu som sa cca o 18.00 hod. dostavila na Obvodné oddelenie Prešov, kde sa klient naďalej nachádzal v cele predbežného zadržania, a službukonajúceho policajta som požiadala o doručenie plnej moci klientovi na podpis. *(Tu iba na doplnenie uvádzam, že tento policajt stálej služby obvodného oddelenia mi nemohol umožniť osobný kontakt s klientom, čo mohli iba vyšetrovatelia, avšak títo so mnou nekomunikovali, kde p. Urbanec mi skladal telefón a pán Čorba ma nekontaktoval)*. Po veľmi krátkej chvíli sa vrátil s tým, že klient si ma nepraje.

Na základe vyššie uvedených skutočností som nadobudla pocit, že veci idú mimo vôľu môjho klienta a

zjavne aj proti mne.

Je vylúčené, aby som sa s klientom nemohla stretnúť minimálne za účelom podpísania plnej moci (so súhlasom vyšetrovateľa to možné je), a prípadne počuť priamo od neho, že si nepraje moju obhajobu. O tomto som po celý čas vedela iba od manželky a policajtov. Stále však nie od klienta. To všetko za stavu porušenia jeho práv počas úkonov, o ktorých som mala vedomosť už z telefonického rozhovoru s ním. A doposiaľ od klienta neviem nič, kde po prepustení dvíhala a vybavovala telefón iba jeho manželka.

Skutočne mám o klienta obavy, a to najmä pre nižšie uvedené skutočnosti, ktorá vec skončila v jeho absolútny neprospech a to najhorším spôsobom, ako vôbec mohla skončiť. A on sa voči tomu ani neodvolal.

Z médií som sa tak dozvedela, že môj klient (ktorý mi dovtedy skutočne dôveroval), ktorého som sa ani na okamih „nezriekla“, nemal vo veci stíhanej „väzobne“ žiadneho obhájcu. Bez právnej pomoci bol takto uznaný vinným z prečinu porušovania povinnosti za krízovej situácie (kde som sa z týchto médií znova nedozvedela o kvalifikácii konkrétnej porušenej povinnosti, teda nie je zrejmé, čo vlastne porušil), na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu troch rokov. **Voči rozhodnutiu nepodal ani opravný prostriedok.**

Ide o najvyšší možný trest pri danom skutku za stavu zrýchleného konania, ktoré si vyžaduje osobitné poučenia a osobitné súhlasy obvineného, ktorým veciam nemôže laik bez právnik rozumieť, a ktorá manipulácia zo strany orgánov činných v trestnom konaní je tu zrejmá. Je zrejmá aj z celého priebehu vyšetrovania, kde došlo k viacerým porušeniam jeho základných práv, vrátane práv na právnu pomoc a obhajobu, ako aj formálnych a materiálnych podmienok zadržania a obmedzovania jeho osobnej slobody.

Dávam do osobitnej pozornosti to, že je skutočne až „neprirodzené“, ako sa Jaroslav nebránil, a okamžite prijal trest so vzdaním sa opravného prostriedku, pričom po jeho podaní by v ďalšom konaní nemohol dopadnúť horšie, iba ak už lepšie. Najmä preto, že ide o najvyššiu sadzbu, akú mohol za tento skutok vôbec dostať.

Kto mu takto „fajn“ poradil, je otázne.... Urobiť predmetné rozhodnutia manželky v neprospech manžela, v neprospech ich ekonomickej situácie, to všetko bez ich advokáta, ktorý bol nablízku a stačilo si ho iba vyžiadať a trvať na jeho prítomnosti, je skutočne za hranicou „zdravého rozumu“.

§§§

A teraz ku skutku samému a k tomu, že Slovensko sa mohlo posunúť... :

Ako opakujem vždy, otvorenie prevádzok je v súlade so zákonom, nakoľko **vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva sú tak hrubo v rozpore so zákonom a pre viacero nedostatkov, vrátane nedostatkov uznesení vlády o núdzovom stave a ostatné, že tieto vyhlášky sú nulité.**

Je mi veľmi ľúto (a zrejme o to išlo, ktoré dohady nechcem predčasne komentovať) že klienta som nemohla zastupovať a zbaviť ho trestnej zodpovednosti. Najmä však vytvoriť precedens voči tejto vláde, resp. týmto rozsudkom jeho viny sa chcel pre túto vládu vytvoriť precedens „platnosti“ vyhlášok ??? !!!!

Pre dosiahnutie tohto zámeru bolo „nevhodné“, aby som do veci vstúpila, čo mi aj bolo od počiatku bránené. Použiť „argument“ manželky, že som okamžite a „takoj“ „neutekala“ na vyšetrovačku je

„prihlúply“, kde ja som bola v Košiciach, počas inej rozpracovanej veci, a klient v Prešove, ktoré však prvé „kroky“ som s ním zabezpečila telefonickou poradou, avšak ktorý telefonát, teda moja prítomnosť pri klientovi, bol nezákonne zrušený. Po tomto som už nemohla mať s klientom žiaden kontakt.

Opakujem, je mi veľmi ľúto, že klienta som nemohla zastupovať, a v tomto konaní ako prejudiciálnu (predbežnú) otázku dať prejednať povahu, teda zákonnosť alebo nezákonnosť uznesení vlády a vyhlášok Úradu verejného zdravotníctva. Až po tomto by sa mohlo ďalej konať o samotnom skutku.

Práve na tento okamih ČAKALO CELÉ SLOVENSKO, aby sa konečne v súdnom konaní začala ako predbežná vybavovať otázka nezákonných „dekrétov“. O tom píšem, a o tom opakovane vravím a vravela som aj na košickom námestí, že vo veciach nezákonných nariadení sa nedá inak, iba ako ich posúdením ako predbežnej otázky v konaní o inom nároku. Až zhliadnutím ich nezákonnosti v rámci tejto predbežnej otázky je možné potom samotný nárok zamietnuť (či už pokutu, alebo v danom prípade trestnú vinu). A týmto by sa vyriešila celá nezákonnosť dekrétov od uznesení vlády až po vyhlášky úradu verejného zdravotníctva.

Takže komu poďakovať za „odstavenie“ ma od tejto obhajoby ?! Kto ma tam nechcel ? A opakujem, klient nemal žiadneho advokáta, pričom prijal najťažší možný trest bez využitia jeho „revízie“, kedy by mohol dopadnúť už iba lepšie.

Toto bol zvrátený EXEMPLÁRNY trest ako prejav „lojálnosti“ tejto vláde a vyznania totalitného vakcinačného šialenstva. Lebo o to tu ide...

Na porovnanie prikladám právne totožnú vec :

Ide o p. Sihelského a jeho prepustenie zo zadržania ohľadne skutku porušenia uznesenia vlády SR. U dotyčného sa jednalo o trestný čin podľa § 337 Trestného zákona - **podnecovanie, kde mal organizovať stretnutie občanov, čím mal porušiť uznesenie vlády o zákaze pokojného zhromažďovania sa v počte nad 6 osôb. Právny základ otázky pre posúdenie trestnosti jeho skutku a skutku Jaroslava spočíva na absolútne totožnej otázke porušenia nulitných „dekrétov“ vlády a úradu verejného zdravotníctva.**

Inak pre rovnaký „trestný čin“ som bola vypočutá aj ja, avšak doposiaľ mi nebolo vznesené obvinenie (zápisnicu z výsluchu so „zaujímavým“ obsahom zverejním v samostatnom článku, ... inak týchto vecí je aj na mojej strane veľké množstvo, a nie je možné to všetko naraz zverejňovať, pretože v prvom rade musím zastupovať klientov, činiť im opravné prostriedky, poskytovať rady a pod.).

Trochu rozoberiem **uznesenie Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 21.12.2020, sp. zn. 4Tp/35/2020** (ktoré zverejnil p. Daňo, za čo mu ďakujem, ...aj keď on síce má so mnou akýsi problém, ktorému ja nerozumiem, tu jeho aktivita je skutočne prínosná ... a trošku na zľahčenie: zlo sa vždycky láskou porazilo.)

V uznesení konajúceho súdu sa tu vo vzťahu k povahe uznesení vlády a vyhlášok Úradu verejného zdravotníctva hovorí presne o tom, o čom hovorím aj ja (a ostatní kolegovia, ktorí dodržiavajú zákony SR), **že s poukazom na § 1 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. uznesenie vlády** (o núdzovom stave, o testovaní, o zákaze pokojného zhromažďovania a ostatné v súvislosti s Covid-19...) **nie je všeobecne záväzným právnym aktom** (odborne povedané normatívnym aktom) **a nezaväzuje občanov, pričom zaväzovať ich môže iba nariadenie vlády, ktoré tu však vydané nie je. Obsah uznesení vlády je pre občanov ako všeobecná povinnosť právne irelevantný. Uznesením vlády ide o neúčinné akty.**

Znova zopakujem viackrát uverejnený právny názor, že z uznesenia vlády, ako legislatívnych pravidiel vlády, nevznikajú žiadne subjektívne práva ani povinnosti osobám stojacim mimo štruktúry štátnej správy, resp. výkonnej moci.

Na podklade týchto nulitných uznesení nie je možné „vykonávať“ a teda vydávať vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva. Tiež sú potom nulitné. Na neprávne nemôže stať právo.

Tieto vyhlášky nie je možné vydávať ani preto, že Úrad verejného zdravotníctva SR nie je ústredným orgánom štátnej správy, a nemôže počas núdzového stavu obmedzovať základné práva a slobody, čo môže konať iba vláda SR. Aj keď to úradu verejného zdravotníctva síce „dovoľuje“ Zákon č.335/2007 Z.z. v znení jeho poslednej účelovej novely, táto právomoc mu nie je daná v Ústavnom zákone č. 227/2002 Z.z. o o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu, a tu je to podstatné. Právomoc tohto úradu „iba“ podľa Zák. č. 355/2007 Z.z. (§ 4 ods. 1 písm. g) za bodkočiarkou) bez toho, aby túto právomoc mal ukotvenú v citovanom ústavnom zákone je právne irelevantná.

Navyše, tvorba vyhlášok je upravená v Zák. č. 400/2015 Z.z., a nie v § 59b Zák. č. 355/2007 Z.z., na ktorom „legislatívnom“ podklade je vyhláška vydaná.

Takže úplne totožné veci s rovnakým právnym základom nulitných správnych aktov, a každá skončila inak. Ktoré rozhodnutie je to správne... ?! Ja vravím to „bratislavské“. Ale inak zdá sa vám normálne, aby [súdy v totožnej právnej otázke rozhodovali rozdielne](#) ?

Opakujem, **mrzí ma, že som Ťa Jaro nemohla zastupovať, a preukázať tvoju nevinu. Nielen nevinu trestnú, ale aj nevinu priestupkovú.**

A mrzí ma to tiež za celé Slovensko, ktoré Tvojou kauzou mohlo urobiť obrovský krok vpred smerom k slobode... ! Ty si si namiesto toho nasadil náhubok a prijal trest za priestupok, ktorý ani nie je priestupkom.

Aj keď je rozsudok právoplatný (opakujem, vychádzam iba z mediálnej informácie), a máš záujem to zvrátiť, prosím ozvi sa mi. Slovensko na to čaká... Pôjdem s Tebou do toho tak, ako som Ti to ako advokát slúbila na začiatku (a vravím to aj ostatným), a nikdy som od toho neustúpila. A Tvoje meno očistím...

Nedáva mi totiž logiku, ako si doposiaľ aj s manželkou otvorene, odvážne, až provokačne vystupoval voči štátu, akú si v sobotu urobil párty za účasti mnohých z celého Slovenska, a zo súdu si aj s manželkou odchádzal bez odvolania voči najťažšiemu trestu skutku už s náhubkom... A spustil si (resp. Tvoja manželka) antikampaň voči Tvojej advokátke, ktorú si ešte v sobotu „protežoval“. Skutočne, toto „hlava neberie“ nikomu. Chcem iba veriť, že Tvoj postup nebol „dojednaný“ za účelom mojej diskreditácie, a Ty si dobrovoľne neprijal túto „hru“. Lebo takto sa všetko javí... A nielen mne...

Dňa 25.12.2020 sme mali kvôli Tebe a Tvojej kauze jednanie so všetkými ostatnými majiteľmi otvorených prevádzok.

Tvoji kolegovia mi vyjadrili podporu, a ja som ju im vyjadrila tiež. Pán Štefan z Martina riskoval život (pri fyzickom zásahu policajta nikdy nevieš, ako to dopadne), ty iba pár dní slobody v cele predbežného zadržania... A vzdal si to.

Všetci prevádzkari stoja za svojimi rozhodnutiami pokračovať vo svojej podnikateľskej činnosti a živiť svoje rodiny zákonným spôsobom. Bude z nich pre každého ctou podstúpiť službu vlasti, a preukázať cez jeho kauzu nezákonnosť vládnej mašinérie na likvidáciu celého Slovenska. A ja im tú pomoc

a spravodlivosť, aj celému Slovensku dotiahnem do zdarného konca.

Jaro, pozdravujeme Ťa, a veríme, že sa mi ozveš...

§§§

Touto cestou apelujem na všetkých slobodných ľudí, podnikateľov, živnostníkov, a súčasne aj rodičov a všetkých dotknutých týmto „dezinfekčným“ šílenstvom, ženúcich ich do „očkovania“, teda do zmeny ich osobností DNA a tým zmeny ich generácii a ľudstva, a aby sa nebáli stáť za svojimi základnými právami a slobodami. Za sebou samými...

Veci sú tak, ako Vám ich právne prinášam, a ako ich úplne právne správne ustálil aj konajúci súd vo vyššie uvedenej trestnej veci p. Sihelského (ktorý sa odvážne postavil nezmyselnej moci). A výborne postavil aj otázku, „či prokurátori SR sú platení za to, aby čím viac nevinných ľudí väzobne stíhali pred Vianocami“. A vytvárali ďalšiu hypnózu strachu z choroby a právnych postihov za neposlušnosť.

Na záver opakujem:

Uznesenia vlády SR a Vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR sú v hrubom rozpore so zákonom.

Na Slovensku nemáme zákonný núdzový stav a ani žiadne zákonné obmedzenia základných práv a slobôd.

JUDr. Adriana Krajníková

Zdroj: zalobyvocistatu.sk / tvnoviny.sk / InfoVojna